

Очи-тѣ ти сѫ върху мене, а ето иѣма мя.
 9 Облакъ-тѣ ся распилива и исчезнува,
 10 Така и слазящий въ гробъ-тѣ иѣма да
 възлѣзе пакъ:
 10 Иѣма да ся върне вече въ домъ-тѣ си,
 "И мѣсто-то му иѣма да го познае вече.
 11 За то азъ ^ииѣма да удържж уста-та си:
 Ще говориж въ утѣшението на духъ-тѣ си:
 "Ще плачж въ горесте-тѣ на душъ-тѣ си.
 12 Море ли съмъ азъ, или китъ,
 Та да туриш надъ мене стражж?
 13 Когато казувамъ: Одрѣ-тѣ ми ще мя
 утѣши,
 Дѣлгото ми ще олегчи оплакованіе-то ми;
 14 Тогазъ мя устрашаваш съсъ сънища,
 И мя ужасаваш съ видѣнія:
 15 И душа-та ми избира удавеніе,
 И смърть, а не тѣзи ми кости.
 16 "Додѣя мя ся, не щѫ да живѣх до вѣка:
 "Отегли ся отъ мене; защото ^одни-тѣ ми
 сѫ суета.
 17 "Що е человѣкъ та да го възвеличавашь,
 И да туряш на умъ-тѣ си за него?
 18 И да го посѣщаваш всякъ заранѣ,
 И да го искушаваш всякъ минутъ?
 19 До кога не ще ся отвѣрнеш отъ мене,
 И не ще мя оставишъ, ни колкото спон-
 кѣ-тѣ си да погълни?
 20 Съгрѣшихъ; що можж да ти направиѣ,
 Смотрителю на человѣцы-тѣ?
 21 Защо си мя туриль за своїхъ цѣлъ,
 И станжхъ тегота на себе си?
 21 И защо не прощаваш прѣстѣплението ми,
 И не отнемаш беззаконіе-то ми?
 Защото слѣдъ малко ще спѣх въ пърстъ-тѣ:
 И сутринъ-тѣ ще мя потърсишъ, и иѣма
 да мя има.

ГЛАВА 8.

1 А Валдадъ Шуахецъ-тѣ отговори, и рече:
 2 До кога ще говориш така,
 И думы-тѣ на уста-та ти ще сѫ силенъ
 вѣтръ?
 3 "Да ли Богъ извраща сѫдбѫ-тѣ?
 Или Всесилни извраща правдѫ-тѣ?
 4 ^о Ако му сѫ съгрѣшили сынове-тѣ ти,
 И гъи е прѣдалъ въ ржж-тѣ на безза-
 коніе-то имъ;
 5 ^о Ако бы ты рано потърсили Бога,
 Ако бы ся помолиши Всесилному,
 6 Ако бы бѣлъ ты чистъ и правъ,
 Непрѣмѣнно сега бы ся събудиль той за
 тебе,
 И направиль бы благополучно жилище-то
 на правдѫ-тѣ ти.

^з 2 Пар. 12; 23.
 и Гл. 8; 18; 20; 9. Псал. 103;
 16.
 i Псал. 39; 1, 9. 40; 9.
 k 1 Пар. 1; 10. Гл. 10; 1.
 л Гл. 9; 27.
 м Гл. 10; 1.
 н Гл. 10; 20. 14; 6. Псал. 39; 13.

^о Псал. 62; 9.
 п Псал. 8; 4. 144; 3. Евр. 2; 6.
 р Гл. 16; 12. Псал. 21; 12.
 Илач. 9; 12.
 —
 а Быт. 18; 25. Втор. 32; 4.
 2 Лѣт. 19; 7. Гл. 34; 12.
 17. Дан. 9; 14. Рим. 3; 5.
 б Гл. 1; 5, 18.

7 И ако да е было начало-то ти малко;
 Но сетини-тѣ ти быхъ ся уголѣмили
 много.
 8 Понеже ^опопытай, молѣж, отъ първи-тѣ
 родове,
 И испытай прилѣжно отцы-тѣ имъ:
 9 Защото ^оный смы вчераши, и не знаемъ
 нищо,
 Понеже наши-тѣ дни на земљ-тѣ сѫ
 сѣника:
 10 Не щажъ ли да тя научатъ тѣ, и да ти
 рекжъ,
 И да произнесж думы отъ сърдце-то си?
 11 Никис ли рогозъ-тѣ безъ тынѣ?
 Расте ли ситникъ-тѣ безъ водж?
 12 ^оДодѣ е още зелень, и не окосенъ,
 Извѣхнува прѣди всякъ трѣвж.
 13 Така сѫ пажтища-та на всички които за-
 бравляютъ Бога:
 И ^жнадежда-та на лицемѣръ - тѣ ще ся
 изгуби:
 14 Надежда-та му ще ся прѣсчѣ,
 Дѣрзновеніе-то му ще бѫде паячина.
 15 ^оЩе ся оправъ на къщж-тѣ си, но тя не
 ще устои:
 Ще ся хване за неѣж, но не ще ся вѣсправи.
 16 Влажнѣ е прѣдъ сълице-то,
 И вѣтва-та му ся простира въ градинж-
 тѣ му.
 17 Кореніе-тѣ му ся сплитатъ въ грамадж-
 тѣ на каменіе-тѣ,
 И гледа каменно-то мѣсто.
 18 "Ако го истъргне иѣкой отъ мѣсто-то му,
 Тогазъ мѣсто-то ще ся отрече отъ него,
 и ще каже: Не съмъ тя видѣлъ.
 19 Ето, тая е радостъ-та на пажъ-тѣ му,
 И ^иотъ пърстъ - тѣ други ще изникихтъ.
 20 Ето, Богъ не ще да отхвърли непороч-
 ный-тѣ,
 Нито ще хване ржж-тѣ на златворцы-тѣ:
 21 Додѣ напълни уста-та ти съсъ смѣхъ,
 И устны-тѣ ти съ вѣкликовеніе.
 22 Които тя ненавидятъ ^още ся облѣкжъ
 въ срамъ:
 И жилище-то на нечестиви - тѣ иѣма да
 сѫществува.

ГЛАВА 9.

1 И отговори Йовъ, и рече:
 2 Наистина знаѣ че това е така;
 Но ^окакъ ще ся оправдае человѣкъ прѣдъ
 Бога?
 3 Ако поискаш да ся сѫди съ него,
 Не може му отговори едно отъ тысяцъ.
 4 ^оМудръ е въ сърдце, и крѣпъкъ въ силѣ:

^з Гл. 5; 8. 11; 13. 22; 23
 и др.
^и Гл. 27; 18.
^и Гл. 7; 10. 20; 9. Псал. 37; 36.
^и Псал. 113; 7.
^и Псал. 35; 26. 109; 29.
^и Гл. 36; 5.